

РЕШЕНИЕ

№ 65

гр. Варна, 03.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Милен П. Славов

Членове: Петя Ив. Петрова
Мария Кр. Маринова

при участието на секретаря Юлия П. Калчева
като разгледа докладваното от Мария Кр. Маринова Въззивно гражданско дело № 20233000500007 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното.

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК. Образувано по подадена въззивна жалба от М. Н. С., малолетна, действаща чрез своята майка и законен представител Л. Б. К., чрез процесуалния представител адв.Г.И., против решение №1421/14.11.2022г., постановено по гр.д. №2963/21г. по описа на ВОС, гр.о., **в частите му**, с които са отхвърлени предявените от М. Н. С., малолетна, действаща чрез своята майка и законен представител Л. Б. К., против Л. А. К., К. И. К. и Г. К. И., последният непълнолетен, действащ лично, със съгласието на родителите си Л. А. К. и К. И. К., искиове в частите им за солидарното осъждане на ответниците да ѝ заплатят сумата, представляваща разликата над 6 000лв. до претендирания размер от 30 000лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от непозволено увреждане, изразяващи се в болки и страдания вследствие на нанесената ѝ на 20.05.2021г. средна телесна повреда, както и сумата, представляваща разликата над 336, 67лв. до претендирания размер от 1 683, 47лв., представляваща обезщетение за забава върху главницата, представляваща разликата над 6 000лв. до 30 000лв., считано от датата на увреждане - 20.05.2021г. до датата на подаване на исковата молба в съда 07.12.2021г. В жалбата се твърди, че решението в обжалваните му части е неправилно, като постановено в противоречие с материалния закон и поради необоснованост по изложените в същата подробни съображения. Претендира се да бъде отменено и вместо него постановено друго, с което предявените искиове бъдат уважени в пълните им размери.

Въззиваемите Л. А. К., К. И. К. и Г. К. И., последният непълнолетен, действащ лично, със съгласието на родителите си Л. А. К. и К. И. К., в депозирания отговор по въззивната жалба в срока по чл.263, ал.1 от ГПК поддържат становище за нейната неоснователност и молят решението на ВОС да бъде потвърдено в обжалваните му части.

ДСП-Варна, редовно уведомена, не е депозирала отговор по жалбата в срока по чл.263, ал.1 от ГПК.

За да се произнесе, съдът взе предвид следното.

В исковата си молба ищцата М. Н. С., малолетна, действаща чрез своята майка и законен представител Л. Б. К., излага, че на 20.05.2021г., в гр.Варна, в парк в ж.к.“Вл.Варненчик“, на пешеходна алея пред намиращото се в парка заведение „Парк лайн“ и докато майка ѝ е стояла на пейка до тази алея пред заведението, е била блъсната от ответника Г. К. И., докато същият е управлявал велосипед с висока скорост в парка.При удара паднала и си наранила крака, изпитала силна болка. След преглед в спешен център при МБАЛ „Света Анна“, гр.Варна било установено, че има множество счупвания на дясната подбедрица, а именно счупвания на големия и малкия пищял в долна трета, с разместване на фрагментите.На 21.05.2021г., под местна анестезия и под рентгенов контрол, е била извършена закрыта репозиция на фрактурите на тибията и фибулата, без вътрешна фиксация, и направена гипсова имобилизация. Била изписана на 23.05.2021г. с препоръка - гипсова имобилизация за 45 дни и проследяване на състоянието. След изписването състоянието ѝ не се подобрявало, изпитвала непрестанни болки в крака, поради поставения гипс не можела да се придвижва самостоятелно, била обгрижвана изцяло от родителите си. При един от контролните прегледи било установено, че е налице разместване на фрактурите, поради което е необходима нова операция. Такава била извършена на 24.06.2021г., представляваща оперативно наместване под обща анестезия на фрактурите с вътрешна фиксация на тибията и фибулата с титаниево еластични пирони. Била изписана на 28.06.2021г. с препоръка - гипсова имобилизация за 30 дни и провеждане на физиотерапия.След операцията била 2 седмици на легло, т.к. целият ѝ крак бил в гипс. Не можела да става и да се обслужва, била носена от родителите си. След това ѝ махнали гипса от коляното нагоре и започнала да става от леглото с патерици. Още около месец и половина била с гипс, през което време не можела да стъпва на крака си. След цялостното премахване на гипса започнала в началото на месец 08.2021г. физиотерапия, като провела общо 3 курса. През първия курс ѝ раздвижвали глезена и коляното и ѝ било забранено да стъпва на крака си. Всяко движение на глезена ѝ причинявало силна болка и често плачела. За първи път стъпила на крака си в края на м.08.2021г. и то с помощта на патерици. На първия си учебен ден в първи клас била с патерици, била освободена за цялата учебна 2021/2022г. от часове по физкултура и спорт. На 21.10.2021г. ѝ била извършена трета операция за отстраняване на поставените при втората операция импланти. Случилото се се отразило тежко и на психичното ѝ състояние. Отключила тревожност и

непрекъснато безпокойство, сънувала кошмари, избухвала в плач. По повод състоянието си посетила психолог двукратно. Претърпяла и имуществени вреди-заплатени разходи за проведено лечение /посочени по видове в исковата молба/.

Ответникът Г. К. И. е непълнолетен. По случая е образувана прокурорска преписка, в хода на която е установено, че същият е осъществил от правна страна състава на престъпление по чл.133 от НК - причиняване на средна телесна повреда по непредпазливост на М. Н. С.. Предвид обстоятелството, че деянието е извършено от лице, ненавършило 16 години, както и, че действията покриват признака на противообществена проява по см. на чл.49а, т.1 от ЗБППМН и като такива подлежат на санкция по специален ред, от ВРП е отказано образуването на досъдебно производство и преписката е изпратена на местната комисия за борба срещу противообществените прояви на малолетни и непълнолетни за налагане на възпитателна мярка. Такава му е наложена с решение на комисията от 29.09.2021г.

Предвид изложеното претендира ответникът Г. К. И., непълнолетен, действащ лично, със съгласието на родителите си Л. А. К. и К. И. К., както и ответниците Л. А. К. и К. И. К., като негови родители, да бъдат осъдени солидарно да й заплатят: 1/ сумата от 30 000лв., представляваща обезщетение за така претърпените неимуществени вреди/болки и страдания/, ведно със законна лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното й изплащане; 2/ сумата от 1 420лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, ведно със законна лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното й изплащане; 3/ сумата от 1 683, 47лв., представляваща лихва за забава върху главницата от 30 000лв., считано от датата на увреждане-20.05.2021г. до датата на подаване на исковата молба /подадена на 08.12.2021г./

Ответниците Л. А. К., К. И. К. и Г. К. И., последният непълнолетен, действащ лично, със съгласието на родителите си Л. А. К. и К. И. К. в депозирания писмен отговор в срока по чл.131 от ГПК оспорват предявените искове и молят да бъдат отхвърлени. Твърдят, че Г.И. не е управлявал собствен велосипед, а велосипед, собственост на друго дете, което е било в парка по същото време. Той не е знаел, че в парка е забранено карането на велосипед, нито родителите му са знаели, паркът и не е ограден. Спуснал се нагоре-надолу няколко пъти, минавайки по алея. При последното му спускане пред него изскочило изведнъж бягащо дете. За да не го удари, натиснал спирачката, скочил от колелото и паднал на земята, сигурен е, че не е блъснал детето. Майката на детето седяла на пейка с телефон в ръката. Дошла при него и му се разкрещяла-какво е направил и защо кара толкова бързо, той й отговорил, че съжалява. В действията му няма умисъл за причиняване на подобен инцидент. Във връзка с инцидента е образувано възпитателно дело и му е наложена възпитателна мярка по чл.13,ал.1, т.3 от ЗБППМН. До момента Г.И. посещава всички насрочени беседи. Няма предишни нарушения, не е

регистриран в детска педагогическа стая. Има и изнесено предупреждение на осн. чл.65 от ЗМВР. Съжаляват искрено за случилия се инцидент. Сочат, че, предвид финансовото си състояние, са в невъзможност да заплатят търсените суми. Възразяват, че не са изпаднали в забава, защото не е налице изискуемо задължение, нито са поканени да платят. Има редица събития преди да се стигне до инцидента, които са способствали за него, които не касаят Г.И., който не притежава колело и не е отишъл в парка да кара колелото си.

С влязлото в сила в тези му части първоинстанционно решение, предявените иски за присъждане в условия на солидарност на обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 1 420лв. са уважени изцяло, а исковите за присъждане обезщетение за претърпени неимуществени вреди са уважени до размера от 6 000лв., ведно със законна лихва, считано от датата на увреждане.

Съдът, след като съобрази събраните по делото доказателства и приложимия закон, приема за установено от фактическа и правна страна следното.

Предявени са иски с пр.осн. чл.45, чл.48 и чл.86 от ЗЗД.

За да се осъществи фактическият състав на чл.45 от ЗЗД е необходимо да се установи, че е налице осъществено противоправно деяние/действие или бездействие/, вина, вреда и причинна връзка между противоправното и виновно поведение на дееца и настъпилите вреди. Причинната връзка се доказва във всеки конкретен случай като тежестта на доказване е върху този, който я твърди. Вината се предполага до доказване на противното, а останалите предпоставки - противоправно деяние и вреда подлежат на установяване от ищеца. Родителите и осиновителите на непълнолетен извършител на деликт отговарят по реда на чл.48 от ЗЗД за уврежданията от противоправното деяние, които те лично не са причинили, но отговорността им не е гаранционно-обезпечителна /вместо непълнолетното дете - деликвент/. Родителите и осиновителите имат задължението да формират възгледи, убеждения и привички за поведение на детето, и да го подготвят за живота в обществото, като продължават да се грижат за възпитанието му и да му внушават внимателно отношение при действията му, до навършване на пълнолетие. Отговорността им по чл.48 от ЗЗД е поради това лична - за неупражнен родителски контрол и за недостатъчно възпитание на детето. Доброто възпитание не се презумира и, ако непълнолетният извърши противоправно деяние, което е инкриминирано като престъпление, то това е илюстрация, че усилията на родителите/осиновителите не са дали резултат, а задълженията по възпитанието, контрола и надзора, не са изпълнени.

В настоящия случай първоинстанционното решение /като необжалвано в осъдителните му части/ е влязло в законна сила и в частта му за присъденото на ищцата за процесния деликт обезщетение за причинени неимуществени вреди до размера от 6 000лв., съответно е формирана сила на присъдено нещо, поради което въпросите относно наличието на елементите от

фактическите състави по чл.45 и чл.48 от ЗЗД като основание за ангажиране отговорността на ответниците и възникналото поради наличието им вземане за обезщетяване на вредите не могат да се пререшават. Предмет на въззивното производство е само спорът относно размера на дължимото поради деликта обезщетение. За пълнота, с оглед изложеното в отговора на въззивната жалба, следва да се посочи, че според даваните от ответника обяснения в хода на разследването по пр.пр.№7938/21г. по описа на ВРП/приключило с приложението на чл.61 от НК, предвиждащ, че по отношение на непълнолетен, извършил поради увлечение или лекомислие престъпление, което не представлява голяма обществена опасност, прокурорът може да реши да не се образува или да прекрати образуваното досъдебно производство, ако спрямо него могат да се приложат успешно възпитателни мерки по ЗБППМН/, както и в производството пред МК БППМН, гр.Варна/приключило с налагане на възпитателна мярка по чл.13, ал.1, т.3 от ЗБППМН/ същият не е оспорвал обстоятелството, че докато е карал на 20.05.2021г. велосипед в парк в гр.Варна, ж.к.“Вл.Варненчик“, на пешеходна алея е ударил ищцата, тогава 6 годишна, с предната гума на велосипеда, от който удар тя е паднала на земята и е ударила крака си, нито е оспорвал съставения му на 11.06.2021г. на осн. чл.65 от ЗМВР протокол за предупреждение да не управлява велосипед по площи, предназначени само за пешеходци, а именно тротоари, градски и природни паркове, пешеходни алеи и др., вкл. предупрежден при неспазване за отговорността по чл.81, т.5 от ЗДвП.

От представената по делото медицинска документация, заключението на СМЕ от 15.04.2022г. на в.л. д-р Е.Д. и обясненията на в.л. в о.с.з. на 13.10.2022г. се установява, че при блъскането си от велосипед на 20.05.2021г. М.С. е получила травма в областта на десния долен крайник - счупване на големия и на малкия пищял на дясната подбедрица, в долна трета с разместване на фрагментите. На 20.05.2021г. е постъпила в отделението по Ортопедия и травматология при МБАЛ „Света Анна“ АД, гр.Варна, където под местна анестезия е извършено закрито наместване на счупванията и е поставена гипсова имобилизация за срок от 45 дни, изписана на 23.05.2021г. Обичайната практика при деца е, понеже костите ми продължават да се развиват, да се направи всичко възможно да не се достига до поставяне на остеосинтезиращ материал, поради което и след закритото наместване им се поставя само гипс. При ищцата обаче, въпреки началния опит и защото костите ѝ са били счупени на няколко места, се е наложило на 22.06.2021г. да постъпи повторно в същото отделение поради установено разместване на счупванията. При второто постъпване под обща анестезия е проведено оперативно лечение с открито наместване на счупванията и поставяне на метална остеосинтеза, изписана на 28.06.2021г., с препоръчана гипсова имобилизация за срок от 30 дни. На 21.10.2021г. е постъпила в болнично заведение за отстраняване на имплантите, изписана на 25.10.2021г., в добро състояние, с препоръчани лечебна физкултура, и физиотерапевтична

рехабилитация, каквито тя е извършвала впоследствие. Получените от ищцата счупвания обуславят трайно затруднение движението на десния долен крайник за срок от 5-6 месеца. През този период ищцата е изпитвала болки, засилващите се след проведените операции и намаляващи по интензитета с напредване на оздравителния процес. При извършения от в.л. преглед не са установени дефицити в движението на крайника понастоящем. Установяват се вертикално разположени белези по предната повърхност на дясната подбедрица и вътрешната и външната повърхност на десния глезен.

Съгласно показанията на св.Н.С., ценени при условията на чл.172 от ГПК предвид родствената му връзка с ищцата, но и като непротиворечащи на останалия събран по делото доказателствен материал, между първата и втората операция дъщеря му била през цялото време с гипс и имала болки. След втората операция пак била с гипс и имала болки около две седмици, давали ѝ обезболяващи, после постепенно болките започнали да утихнат. Гледали я заедно със съпругата си, която си взела болнични, носили я на ръце до тоалетната, до масата. Месец след втората операция махнали гипса и започнала да ходи самостоятелно, но нестабилно, ползвала патерици, навън инвалидна количка. След премахването на импланта я боляло около една седмица. Понастоящем оплакванията ѝ почти са отшумели, движи се самостоятелно, играе. От инцидента станала по-затворена, но постепенно се възстановила.

Съгласно показанията на св.Г.К., ценени при условията на чл.172 от ГПК предвид родствената ѝ връзка с ищцата, но и като непротиворечащи на останалия събран по делото доказателствен материал, същата посетила племенницата си седмица след инцидента. Тя била много тъжна, не искала да говори с никого, имала гипс, седяла седнала на дивана, родителите ѝ я обслужвали, после ѝ направили втора операция за поставяне на имплант. Цялото лято преминало във възстановяване, навън я разхождали с инвалидна количка, на първия си учебен ден била с патерици. До Коледа ходила на физиотерапия. И понастоящем, когато види велосипедисти, се пази, не иска да бъде в обсега, стряска се.

Съгласно заключението на СППЕ от 10.05.2022г. на в.л. д-р Т.А. и обясненията на в.л. в о.с.з. на 13.10.2022г. причинените телесни увреждания са повлияли върху психичното състояние на ищцата, която е развила краткотрайна депресивна реакция по време на периода на разстройство в адаптацията. Краткотрайната депресивна реакция е състояние, което се характеризира с депресивни симптоми и тревожност за срок не по-малко от 2 седмици, като при ищцата са били налице основно раздразнителност, усещане за агресивност, защото е бил променен начинът ѝ на живот, на функциониране. Това състояние е отзвучало сравнително бързо. Към момента на изследването не се установяват нарушения на психичния ѝ статус, липсват анамnestични и клинични данни за причинена психична травма, вследствие на възникналия инцидент. Понастоящем е в добро настроение, възприема света позитивно/както себе си, така и обкръжението си/.

Съгласно чл.52 от ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Понятието "справедливост" по смисъла на чл.52 от ЗЗД не е абстрактно понятие, а е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид при определяне на размера на обезщетението - ППВС №4/23.12.1968г. При определяне на справедливото обезщетение за неимуществени вреди, следва да се вземат предвид във всеки конкретен случай установените по делото конкретни обстоятелства, свързани с характера и тежестта на увреждането, обстоятелствата, при които е настъпило, интензитета и продължителността на претърпените физически и емоционални болки и страдания. Като паричен еквивалент на претърпените болки и страдания справедливите обезщетения за неимуществени вреди изискват съобразяване и на конкретните икономически условия. От своя страна икономическите условия в страната към момента на настъпване на вредите се влияят от множество фактори, като минимална работна заплата/към момента на деликта 650лв./, инфлационни процеси/3, 3% за 2021г./, нарастване на цените и др.

На първо място съдът съобразява броя и вида на травматичните увреждания. В настоящия случай те се изразяват в счупвания на костите на десния долен крайник - голям и малък пищял/тибия и фибула/ на дясна подбедрица в долна трета с разместване на фрактурите.Ищцата е претърпяла първоначално операция за закрито наместване на фрактурите, впоследствие втора операция за открито наместване на фрактурите с поставяне на остеосинтезиращи импланти и трета операция за премахване на имплантите. След първата и втората операция е носила гипс за срок от по един месец. Възстановителният период от счупванията е бил обичайният от 5-6 месеца. В първоначалната му част физическите ѝ болки са били значителни по интензитет, засилващи след проведените операции и намаляващи с напредване на оздравителния процес. Докато е била с гипс е била обездвижена, зависима от чужда помощ за ежедневните си нужди - тоалет, къпане, обличане, обгрижвана изцяло от родителите си. Търпяла е обичайните за това състояние значителни по обем неудобства със сериозни ограничения в бита. След премахване на гипса от втората операция е започнал постепенно раздвижване, предвижвала се с патерици, навън с инвалидна количка. Провеждала е рехабилитационни процедури. След протеклия оздравителен процес анатомичната цялост и функциите на крайника са възстановени. Съобразява се възрастта на пострадалата - на 6 години при настъпване на увреждането и поради ниската си възраст и съответните ѝ емоции и нагласи непреработваща постоянно травматичното събитие. Съобразява се начинът, по който физически травми са се е отразили на психичния статус -развила е краткотрайна депресивна реакция по време на периода на разстройство в адаптацията с усещане основно за раздразнителност, защото е бил променен начинът ѝ на живот, предвид принудителното обездвижване и невъзможността да играе с други деца и да се чувства пълноценна в средата

си, но без данни за психична травма.

Съобразявайки всички горепосочени обстоятелства, както тези, при които е настъпило увреждането от непредумишленото деяние на непълнолетния деликвент, както и общественно-икономическите условия в страната към датата на деликта, съдът приема, че обезщетение общо в размер на 15 000 лв. представлява справедлив еквивалент на така претърпените от ищцата неимуществени вреди, вкл. и предвид обстоятелството, че е налице пълно възстановяване от счупванията в рамките на обичайния възстановителен период за подобен род травми при тази възраст, без никакъв остатъчен физически дефицит, както и възстановяването на психичното ѝ състояние вече с изцяло позитивни емоции и нагласи към света и близкото си обкръжение.

Изложеното от ответниците в отговора им относно това чия собственост е управляваният велосипед, незнанието, че не е трябвало да се кара велосипед в парка по пешеходната алея, финансовото състояние на родителите и психичната травма, която самият непълнолетен деликвент е изживял по повод инцидента, е ирелевантно при определяне размера на обезщетението. От своя страна пострадалата не е допринесла за увреждането си, защото е била дете на 6 годишна възраст, играещо на алея в парк, където ответникът, предвид нормата на чл.81, т.5 от ЗДвП не е следвало да управлява велосипед, вкл. и с висока скорост.

По изложените съображения съдът приема, че предявените иски са основателни до размера от 15 000лв., до който следва да бъдат уважени, като се отмени обжалваното решение в частта му, с която са отхвърлени за разликата над 6 000лв. до 15 000лв. и вместо него постанови друго в изложения смисъл. Предвид основателността на главните иски за посочения размер, основателни са и акцесорните иски с пр.осн. чл.86 от ЗЗД за присъждане на законна лихва, каквато на осн. чл.84, ал.3 от ЗЗД се дължи от датата на деликта и без покана. За периода 20.05.2021г. до датата на подаване на исковата молба, т.е. до 07.12.2021г., вкл. законната лихва върху главницата от 15 000лв. възлиза общо на 845, 83лв. /изчислена чрез продукта „Апис Финанси“. Решението следва да се отмени в частта му, с която тези иски са отхвърлени за разликата над 336, 67лв. до 845, 83лв. и посочената разлика присъдена. В останалите му обжалвани части първоинстанционното решение следва да бъде потвърдено. На ищцата се следват още разноски за първа инстанция/общо те са в размер на 3 810, 70лв., от които са присъдени от ВОС според резултата пред него 893лв./ съобразно основателната част от претенцията ѝ, приета от настоящата инстанция, а именно още 1 098, 46лв.

Пред настоящата инстанция претендира разноски в размер на 2 670, 40лв., от които 2 000лв. адв.възнаграждение, съгласно представения договор за правна защита и съдействие от 29.11.2022г., заплатено в брой, и остатъкът държавна такса и преводна такса. Направено е от насрещната страна възражение за прекомерност на възнаграждението. Съобразно материалния

интерес пред настоящата инстанция -24 000лв. и минималният предвиден при този интерес размер на възнаграждението в чл.7, ал.2, т.3 от Наредба №1/04г. на ВАДвС от 2 560лв., съдът приема възражението за неоснователно. Съобразно основателната част от претенцията, разглеждана от настоящата инстанция, се следва за разноски сумата от 1001, 40лв. Общо за двете инстанции сумата от 2 099, 86лв. Ответниците претендират разноски за пред настоящата инстанция в размер на 250лв., представляващи адв.възнаграждение, съгласно представения договор за правна защита и съдействие от 30.12.2022г., заплатено в брой. Съразмерно на неоснователната част от претенцията, разглеждана от настоящата инстанция, се следва сумата от 156, 25лв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №1421/14.11.2022г., постановено по гр.д.№2963/2 1г. по описа на ВОС, гр.о., **в частите му**, с които са отхвърлени предявените от М. Н. С., малолетна, действаща чрез своята майка и законен представител Л. Б. К., против Л. А. К., К. И. К. и Г. К. И., последният непълнолетен, действащ лично, със съгласието на родителите си Л. А. К. и К. И. К., искове в частите им за солидарното осъждане на ответниците да й заплатят сумата, представляваща разликата над 6 000лв. до 15 000лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от непозволено увреждане, изразяващи се в болки и страдания вследствие на нанесената ѝ на 20.05.2021г. средна телесна повреда, както и сумата, представляваща разликата над 336, 67лв. до 845, 83лв., представляваща обезщетение за забава върху главницата, представляваща разликата над 6 000лв. до 15 000лв., считано от датата на увреждане - 20.05.2021г. до датата на подаване на исковата молба в съда, и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА Л. А. К., ЕГН *****, К. И. К., ЕГН *****, и Г. К. И., ЕГН *****, последният непълнолетен, действащ лично, със съгласието на родителите си Л. А. К. и К. И. К., да заплатят солидарно на М. Н. С., ЕГН *****, малолетна, действаща чрез своята майка и законен представител Л. Б. К., ЕГН *****: **1/** сумата, представляваща разликата над 6 000лв. до 15 000лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от непозволено увреждане, изразяващи се в болки и страдания вследствие нанесени ѝ телесни увреждания на 20.05.2021г. /счупвания на големия и на малкия пищял в долна трета на дясна подбедрица/, ведно със законната лихва върху тази главница, считано от датата на подаване на исковата молба в съда - 08.12.2021г. до окончателното ѝ изплащане, на осн. чл.45 и чл.48 от ЗЗД; **2/** сумата, представляваща разликата над 336, 67лв. до 845, 83лв., представляваща законна лихва върху главницата, представляваща разликата над 6 000 лв. до 15 000лв., считано от датата на увреждане - 20.05.2021г. до 07.12.2021г., вкл., на осн. чл.86 от ЗЗД.

ПОТВЪРЖДАВА решение №1421/14.11.2022г., постановено по гр.д. №2963/21г. по описа на ВОС, гр.о., **в частите му**, с които са отхвърлени предявените от М. Н. С., малолетна, действаща чрез своята майка и законен представител Л. Б. К., против Л. А. К., К. И. К. и Г. К. И., последният непълнолетен, действащ лично, със съгласието на родителите си Л. А. К. и К. И. К., искове в частите им за солидарното осъждане на ответниците да ѝ заплатят сумата, представляваща разликата над 15 000лв. до 30 000лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от непозволено увреждане, изразяващи се в болки и страдания вследствие на нанесената ѝ на 20.05.2021г. средна телесна повреда, както и сумата, представляваща разликата над 845, 83лв. до 1 683, 47лв., представляваща обезщетение за забава върху главницата, представляваща разликата над 15 000лв. до 30 000лв., считано от 20.05.2021г. до 07.12.2021г., вкл.

ОСЪЖДА Л. А. К., ЕГН *****, К. И. К., ЕГН ***** и Г. К. И., ЕГН *****, последният непълнолетен, действащ лично, със съгласието на родителите си Л. А. К. и К. И. К., да заплатят на М. Н. С., ЕГН *****, малолетна, действаща чрез своята майка и законен представител Л. Б. К., ЕГН *****, сумата от 2 099, 86лв., представляваща съдебно-деловодни разноси, сторени пред първа и въззивна инстанция, на осн. чл.78, ал.1 от ГПК.

ОСЪЖДА М. Н. С., ЕГН *****, малолетна, действаща чрез своята майка и законен представител Л. Б. К., ЕГН *****, да заплати на Л. А. К., ЕГН *****, К. И. К., ЕГН ***** и Г. К. И., ЕГН *****, последният непълнолетен, действащ лично, със съгласието на родителите си Л. А. К. и К. И. К., сумата от 156, 25лв., представляваща съдебно-деловодни разноси, сторени пред въззивна инстанция, на осн. чл.78, ал.3 от ГПК.

Решението подлежи на касационно обжалване при условията на чл.280, ал.1 и ал.2 от ГПК в едномесечен срок от връчването му на страните пред Върховен касационен съд.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____